

پکن، هفت دقیقه تا نابودی فاصله داشت

بررسی‌های اخیر سازمان‌های فضایی نشان داده که پکن چند ماه پیش با اختلاف هفت دقیقه از ویرانی توسط ماهواره در حال سقوط نجات یافته است.

بررسی‌های اخیر سازمان‌های فضایی نشان داده که پکن چند ماه پیش با اختلاف هفت دقیقه از ویرانی توسط ماهواره در حال سقوط نجات یافته است.

پایتخت چین درست در مسیر پرواز سقوط آزاد ماهواره 2.5 تنی روسات آلمان در ماه اکتبر قرار داشته که در نهایت پس از دو دهه کار در خلیج بنگال فرود آمد.

عواقب سقوط قطعات این ماهواره بر روی شهر پکن می‌توانست بسیار فاجعه‌بار باشد: گودال‌های عظیم، شکستن خطوط انتقال سوخت، انفجار، ویرانی ساختمان‌ها و تلفات انسانی سنگین در این منطقه که از جمعیت 20 میلیونی برخوردار است، تنها بخشی از این فجایع به شمار می‌رود.

به گفته آژانس فضایی اروپا (ESA)، احتمال این اتفاق و برخورد ماهواره با شهر پکن با سرعت 482 کیلومتر در ساعت بسیار زیاد بود. به گزارش ایسنا، سرعت این ماهواره در زمان ورود به جو زمین بسیار زیاد بود، اما خوشبختانه اصطکاک حاصله از برخورد با آن، بخش زیادی از این سرعت را گرفته و بخش‌های زیادی از آن را سوزانده یا تکه تکه کرده بود.

به گفته #171 مانفرد وارهوت» از مرکز عملیات فضایی اروپا در آلمان، پکن دقیقاً در مسیر آخرین مدار روسات قرار داشت.

طبق محاسبات دانشمندان، در صورتی که ماهواره روسات بین هفت تا 10 دقیقه دیرتر به زمین فرود می‌آمد، با پکن برخورد می‌کرد.

روسات یکی از نزدیک‌ترین ضایعات فضایی به زمین محسوب می‌شد. این ماهواره در سال 1990 برای بررسی منابع تابش اشعه ایکس به مدار پرتاب شد. این ماموریت قرار بود تنها 18 ماه به طول انجامد اما این ماهواره برای 9 سال به ارسال اطلاعات در مورد سیاه‌چاله‌ها و کهکشان‌های دور به زمین ادامه داد.

ماهواره روسات سال گذشته در ماه اکتبر به سمت زمین سقوط کرد. سرعت این ماهواره به قدری زیاد بود که به گفته کارشناسان در صورت فرود زودتر در سیبری و یک دقیقه دیرتر در اقیانوس آرام فرود می‌آمد.

نوبت سقوط بعدی در اختیار ماهواره کاوشگر روسی ناسا قرار دارد که طبق محاسبات بین سال‌های 2014 تا 2023 در زمین فرود آمده و خطر آن 10 برابر محاسبات کنونی ناسا برای ورود مجدد فضاپیماها به زمین است.

نوسانات در فعالیت‌های خورشیدی باعث گسترش و انقباض جو شده و پیش‌بینی دقیق ورود مجدد ماهواره‌های غیرقابل کنترل را به جو زمین مشکل می‌کند.

این ماهواره در دسامبر 1995 به فضا پرتاب شد. طراحی آن پیش از صدور استانداردهای امنیت عمومی ناسا برای ورود مجدد فضاپیما به زمین انجام شد.

ماهواره‌های ناسا اکنون باید از احتمال برخورد با انسان کمتر از یک در 10 هزار برخوردار باشند.

کاوشگر 3.5 تنی زمان‌دار پرتو ایکس روسی اکنون در ارتفاع 400 کیلومتری زمین در حال گردش است.

